

ikke er den Autoritet, som har udtalt disse Tillægsbestemmelser, ere de selvfølgelig kun bundne ved Lovens Tekst og ikke ved de Udtalelser, som have været forbundne med Forhandlingerne. Jeg mindes et Tilfælde — det er en af mine kærester Erindringer — som gav mig et godt Blik paa det; det var i den første Tid, jeg var Folketingsmand. Ved Siden af mig sad en Mand, der var endnu yngre, da han var valgt ved et Suppleringsvalg. Under Forhandlingerne om Jernbanetakstloven blev der fra Ministerbordet talt om alt, hvad de rejsende gratis kunde føre med sig, man kunde føre saare mange Ting med sig som Rejsegods, men saa rejser den ny Rigsdagsmand sig og siger: Ja, men Cykler ere vel ogsaa Rejsegods, der køre gratis?, og den daværende Minister Ingerslev svarer: Ja, selvfølgelig, tag De bare Cyklen med, den kører gratis. Naa, en Tid derefter møder jeg Folketingsmanden, som kom med sin Cykel fra Jernbanen. „Gik den gratis?“ spørger jeg. „Nej, den koster 35 Øre, det er Minimaltaksten for Cykler.“ Havde det saa ikke været bedre at følge mit Raad og stille Ændringsforslag, saa havde Cyklerne kørt meget bedre. Og saadan siger jeg ogsaa her: er det Mening at gøre saaledes, som vi som Forslagsstillere have foreslaaet, hvorfor saa ikke skrive det, og er Bestemmelsen om de gejstlige Domstole kommen ind i Lovforslaget som Ændring, uden at der i og for sig var nogen streng Nødvendighed derfor, saa lad os se efter, om vi kunne stille Spørgsmaalet op paa anden Maade. Derfor vil jeg tillade mig at henstille til Ministeren, at da der er blevet nævnt de gejstlige Domstole ved Ændringsforslaget til § 1, og der slet ikke er nævnt nogen som helst anden Domsorganisation uden den gejstlige, saa have de gejstlige Domstole derved faaet en Undtagelsesstilling, som jo ikke kan gøres god igen under Henvisning til Ministerens Ændringsforslag under Nr. 3 om Kommissionens Medlemmers Ret til at fremkomme med selvstændige Forslag osv. Det staar i Lovens Tekst, det er det eneste, der nævnes i Lovens Tekst, og saa maa der ogsaa være noget ment med det, naar Lovgiveren særlig siger: Organisation af de gejstlige Retter. Thi Lovgiveren bruger ikke flere Ord end nødvendigt, og hvert Ord er senere Genstand for Fortolkning baade af Domstolene og af alle, der skulle benytte Loven. De læse Loven saaledes, som den staar skreven. Men hvad om vi sagde, at vi kunde helt stryge, helt lade udgaa den sidste Sætning i Loven,

saa faar Ministeren den videst mulige Ramme for sin Kommission. Saa kommer der til at staa, at de skulle gøre Forslag til Bestemmelser, som anses fornødne for den i Grundloven foreskrevne Ordning af Kirkens Forfatning, og hvad dermed staar i Forbindelse. Saa nævnes der blot ikke nogen speciel Ting, saa har mit Hjerte Ro, og saa synes jeg, at Ministeren ogsaa kunde være glad derved. Der nævnes intet specielt Tilfælde, og saa vil der ikke blive Anledning for specielle Fortolkninger, ved at man holder sig til specielle Ord, saa nævnes der alt, hvad der staar i Forbindelse med Folkekirken, og Udvalget staar da frit over for Spørgsmaalet, om der skal være en speciel gejstlig Ret, og hvorledes denne specielle gejstlige Ret skal være, og i sin Tid skal jeg bøje mig for det Resultat, der maatte komme ud deraf, men jeg vilde meget beklage, om man satte de gejstlige Domstole, her er Tale om, paa en Piedestal og derved paa Forhaand vilde — ja, nu efter den højtærede Ministers Ord kan man ikke sige, at man vilde give dem en Undtagelsesstilling, saa længe den højtærede Minister fungerer, men man giver det i alt Fald Udseende af, at man vil give dem en særlig Undtagelsesstilling i Landet. Jeg vil tillade mig at henstille dette til den højtærede Minister, om vi ikke kunde enes om at lade den sidste Passus i § 1 gaa ud, saaledes at Kommissionen faar den almindelige Beføjelse, saa vilde jeg tage mit Ændringsforslag tilbage, thi saa er det overflødig, og saa mener jeg, at alt vil være i Orden.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen): Nej, det kan jeg ikke gaa ind paa, det er ikke tilfældigt, at dette om de gejstlige Retter er foreslaaet medtaget, det var ikke, fordi her var et tomt Hul, der skulde udfyldes. Nej, det er foreslaaet, fordi jeg efter min Udtalelse her ved Behandlingen af Retsplejens Ordning skyldte Tinget at gøre mit til, at der virkelig en Gang kom til at foreligge et Forslag i Tinget om, hvorledes de gejstlige Domstole skulle organiseres. Derfor skal Kommissionen behandle Spørgsmaalet om, hvorledes de gejstlige Retter skulle være, det have de til Pligt, som det her er foreslaaet, men dermed er ikke forhindret, at de ogsaa kunne behandle det Spørgsmaal, om der overhovedet skal være gejstlige Retter; thi der staar udtrykkelig nævnt i Forslaget, at de kunne tage samtlige Spørgsmaal op, ogsaa dette Spørgs-